

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 2033/2020
20.05.2020. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Јасминке Станојевић, председника већа, Споменке Зарић и Бисерке Живановић, чланова већа, у парници тужиле мал. АА из ..., коју заступа законска заступница – мајка ББ из ..., чији је пуномоћник Маја Рамовић, адвокат из ..., против туженог ВВ из ..., ради измене одлуке о обавези издржавања, одлучујући о ревизији тужиле изјављеној против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж2 534/19 од 09.01.2020. године, у седници одржаној 20.05.2020. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснована ревизија тужиле изјављена против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж2 534/19 од 09.01.2020. године.

Образложење

Пресудом Апелационог суда у Нишу Гж2 534/19 од 09.01.2020. године, одбијена је жалба тужиле и потврђена пресуда Основног суда у Бору П2 137/19 од 19.02.2019. године, којом је одбијен тужбени захтев да се туженикова обавеза издржавања тужиле са по 20% месечно од његових редовних примања из радног односа, умањених за порезе и доприносе за обавезно социјално осигурање, установљена пресудом Основног суда у Бору П2 118/18 од 06.12.2018. године, измени и тужени обавезе да доприноси издржавању тужиле – мал. АА, са по 30% месечно од својих редовних примања из радног односа, умањених за порезе и доприносе за обавезно социјално осигурање.

Против правноснажне другостепене пресуде тужила је изјавила ревизију због битне повреде одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права.

Врховни касациони суд је испитао побијану пресуду у смислу члана 408. Закона о парничном поступку – ЗПП ("Службени гласник РС" 72/11, 55/14, 87/18) и утврдио да ревизија није основана.

У поступку није учињена битна повреда одредаба парничног поступка прописана одредбом члана 374. став 2. тачка 2. ЗПП, на коју ревизијски суд пази по службеној дужности. Ревизијски навод о почињеној битној повреди одредаба парничног поступка из члана 407. став 3. тачка 3., у вези члана 374. став 1. и члана 8. ЗПП, је неоснован, јер је овај ревизијски навод поновљен жалбени навод који је правилно оценио другостепени суд.

Према утврђеном чињеничном стању, ранијом пресудом Основног суда у Бору П2 118/18 од 06.12.2018. године, мал. АА је поверена мајци на самостално вршење родитељског права, а тужени је обавезан да на име свог дела доприноса за издржавање мал. кћерке плаћа месечно 20% од својих редовних примања из радног односа умањених за порезе и доприносе за обавезно социјално осигурање, почев од 12.06.2018. године. У време доношења ове одлуке тужилца је била узраста од 13,5 година и ученица седмог разреда основне школе и без примања по основу дечијег додатка. Законска заступница је била радно ангажована и остваривала зараду од 18.000,00 динара месечно и са тужиљом је живела у свом стану. Тужени је био запослен са месечно зарадом од 65.000,00 динара до 70.000,00 динара и није имао других обавеза издржавања, живео је сам у свом стану у ... . У време доношења првостепене пресуде у овој парници мал. АА има 14,5 година, с обзиром да је рођена ...2005. године, ученица је осмог разреда Основне школе. Прима дечији додаток у месечном износу од 3.000,00 динара, њене укупне месечне потребе за исхраном, одећом, обућом, књигама, школским прибором, средствима за хигијену, за разоноду и слично, износе 22.000,00 динара. Законска заступница тужилце повремено је радно ангажована на пословима геронто-домаћице, где остварује зараду од 20.000,00 динара месечно, а у периоду када није радно ангажована на овим пословима тада лично пружа услуге неге старих лица и за један обилазак остварује накнаду од 1.000,00 динара, нема новчаних издатака у вези становања и других обавеза издржавања. Тужени је и даље запослен и остварује редовна месечна примања (у августу 2019. године остварио је зараду у износу од 78.161,37 динара), има обавезу издржавања према садашњој супрузи која није запослена.

На основу утврђеног чињеничног стања, правилно су нижестепени судови применили матријално право када су закључили да нису испуњени услови за промену висине издржавања које је одређено ранијом правноснажном пресудом.

Према одредби чланова 75. и 160. став 1. Породичног закона ("Службени гласник РС" бр. 18/05), дете има право на издржавање од оба родитеља. Висина издржавања одређује се према потребама детета, као повериоца издржавања, како то прописује члан 160. став 2. истог закона, док могућност родитеља, као дужника издржавања, зависи од његових прихода, могућности за запослење и стицање зараде, њихових личних потреба, али и обавезе издржавања других лица и других околности од значаја за издржавање, како је прописано чланом 160. став 3. истог закона, а висина издржавања може се смањити или повећати ако се промене околности на основу којих је донета претходна одлука, сагласно члану 164. истог закона.

Околности које је у ранијој правноснажној пресуди суд ценио приликом утврђивања укупне потребе за издржавање мал. детета су се измениле у погледу узраста

мал. АА, која је сада старија за једну годину, па су јој и основне животне потребе и потребе за школовањем повећане на 22.000,00 динара месечно, али сада остварује и право на дечији додаток у износу од 3.000,00 динара месечно. Такође, измењене су околности дужника издржавања тако да тужени, као отац, сада остварује већу зараду, али има и обавезу издржавања супруге која је незапослена, а законској заступници тужиље, као мајци, измењене су економске могућности јер је висина њених месечних примања променљива.

Имајући у виду утврђене потребе мал. АА као и имовинске прилике њених родитеља, неосновани су наводи ревизије да је било основано изменити ранију правноснажну пресуду повећањем доприноса туженог издржавању тужиље. При оцени потребе повећања висине издржавања, нижестепени судови су имали у виду све околности од значаја за доношење одлуке, као што су потребе мал. АА, примања која остварује по основу дечијег додатка, наведене имовинске и животне околности родитеља и њихове несумњиве могућности да стичу зараду, па су правилно закључили да је допринос туженог, који је у ранијој правноснажној пресуди утврђен у процентуалном износу, тако да се увећава са сваким повећањем зараде, адекватан. У супротном, досуђивањем веће суме издржавања, била би угрожена егзистенција туженог и лица које је по закону дужан да издржава, а изостала би одговорност родитеља са којим дете живи да доприноси издржавању. Наиме, на тај начин би готово целокупна сума неопходна за издржавање мал. детета била подмирена доприносом туженог, а изостала би одговорност другог родитеља – мајке, која је такође у обавези да доприноси издржавању мал. детета, осим у случају потпуне неспособности за привређивање, што у конкретној ситуацији није случај.

Из наведених разлога, Врховни касациони суд је на основу члана 414. ЗПП, одлучио као у изреци.

**Председник већа - судија
Јасминка Станојевић,с.р.**

**За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић**